

Telepresse-saken

IS-nr.: 2010-12

OSLO BYFOGDEMBETE

KJENNELSE

Avsagt: 01.02.2010 i Oslo byfogdembete
Sak nr.: 10-007639TVI-OBYF/2
Dommer: Dommer Steinar Iversen
Saken gjelder: Midlertidig forføyning

Telepress AS

Advokat Trond Stang

mot

Arne Joramo
Telecom Revy AS

Advokat Andreas Galtung
Advokat Andreas Galtung

KJENNELSE

Oslo byfogdembete mottok 15 01 2010 begjæring om midlertidig forføyning fra Telepress AS mot Arne Joramo (saksøkte nr 1) og Telecom Revy AS (saksøkte nr 2). Tilsvar i saken er inngitt 21 01. Muntlige forhandlinger ble avholdt 22 01. Det ble i rettsmøtet foretatt partsavhør og ført 5 vitner.

Twisten dreier seg om berettigelsen av etablering og drift m v av konkurrerende virksomhet.

Om sakens bakgrunn:

Arne Joramo er en av grunderne av selskapet Telepress AS, som ble etablert i 1998. Selskapet driver innen telecombransjen, og virksomheten har i hovedsak bestått i bransjeavisutgivelse, konferansearrangering samt produksjon av kundemagasiner og annonseinntikk. Selskapet ble i 2005 solgt til A-pressen Nasjonale medier AS. Joramo har hele tiden vært adm direktør og sjefredaktør i selskapet. I aksjekjøpavtalen av 29 09 05 og i et tillegg til Joramos opprinnelige ansettelsesavtale, fremgår at Joramo skal være forhindret fra å drive konkurrerende virksomhet med Telepress AS i en periode på 12 måneder etter at ansettelsesforholdet er avsluttet. Forbudet er begrenset til å gjelde en periode på 3 år regnet fra inngåelsen av aksjekjøpavtalen, dvs frem til 29 09 08. Partene er enige om at Joramo ikke lenger er bundet av dette forbudet.

Den 01 08 07 inngikk Joramo ny ansettelsesavtale med Telepress. Avtalen inneholder bestemmelse om at det gjelder en varslingsplikt ved fratreden og en oppsigelsestid på 6 måneder ved oppsigelse fra Joramos side. Konkrete karenbestemmelser er ikke inntatt, men det er inntatt bestemmelser om varslings- og forhandlingsplikt i forhold til karen. Videre er inntatt bestemmelser om begrensninger i arbeid og tillitsverv utenfor Telepress mens ansettelsesforholdet består.

Høsten 09 innledet A-pressen og Joramo dialog og forhandlinger om salg av Telepress. Salg kom ikke i stand. Den 20 11 09 sa Joramo opp sin stilling som adm dir. Hans oppsigelsestid utløper formelt 31 05 10. Den 11 12 ble det i styremøte, hvor også Joramo var til stede, konstituert ny "daglig leder og ansvarlig utgiver" i Telepress. Den 17 12 hevet Joramo arbeidsavtalen i sin helhet og fratrådte med umiddelbar virkning. Han har også startet det partene er enige om må betegnes som konkurrerende virksomhet med Telepress.

Telepress AS har i det vesentlige gjort gjeldende:

Styrevedtaket av 11 12 er **ikke ugyldig**, og det foreligger **ikke vesentlig mislighold** fra Telepress som kunne gi Joramo rett til å heve.

Situasjonen i Telepress var at daglig leder/sjefredaktør Joramo hadde sagt opp sin stilling som daglig leder. Begge stillinger omfattet rapporteringsplikt til styret og begge stillinger måtte håndteres. Telepress er 100 % eid av A-pressen. Det er eierne som bestemmer styresammensetningen, og flertallet i styret behandlet og gjennomførte, som i alle selskaper, de nødvendige endringer. Eneier hadde bestemt at daglig leder og sjefredaktør Joramo måtte fratras begge disse funksjoner i oppsigelsestiden. De av Joramo påberopte bestemmelser i aksjeloven kan ikke gis anvendelse. Det er heller ingen tvil om at styret med "ansvarlig utgiver" mente "ansvarlig redaktør". Samme dag som styremøtet ble avholdt, hadde den nykonstituerte daglige leder/sjefredaktør Per Øivind Skard et møte med Joramo hvor det fremgikk helt klart at Skard også hadde overtatt redaktøransvaret.

Joramo kunne ikke gyldig og rettmessig heve sin arbeidsavtale, jf juridisk litteratur og høyesterettspraksis om dette. Joramo kunne etter omstendighetene ikke fortsette å utøve sine 2 lederfunksjoner i oppsigelsestiden, men det var mye annet han kunne gjøre. Dokumentasjonen viser at Joramo uavhengig av sitt arbeidsforhold i Telepress ville starte konkurrerende virksomhet dersom han ikke fikk kjøpe selskapet. Funksjonsendringene medførte ikke endringer i Joramos stilling som forandret dens "grunnpreg" med betydning for arbeidsgiverens styringsrett, jf rettspraksis om dette. "Grunnpregstandard" eksisterer for øvrig ikke lenger i norsk rett. Det skal ikke mye til for å endre øverste leders stilling. Øverste leder må være lojal og ivareta selskapets interesser. Telepress hadde i lang tid mottatt signaler fra Joramo om at han var lite fornøyd med alt, og han hadde tilkjennegitt at dersom selskapet ikke ble solgt til ham ville han slutte i Telepress og starte konkurrerende virksomhet. Når Joramo i tillegg selv delvis har sagt opp sin stilling, er hans arbeidsrettslige vern enda dårligere. Arbeidsgiver har rett til å beskytte seg mot konkurranse på en legitim måte. Da har man kontroll i oppsigelsestiden, og justering av arbeidsavtalens innhold er et viktig verktøy, jf rettspraksis og juridisk litteratur om dette. I denne sak har endog arbeidstager selv sagt opp, jf rettspraksis om betydningen av dette. Dersom Joramo fortsatt skulle ha opprettholdt begge sine lederfunksjoner ville det ha vært skadelig for Telepress. Joramo var ikke motivert. Han ville starte konkurrerende virksomhet og ta nøkkelpersonellet med seg, jf blant annet email av 03 12 09 fra advokat Galtung til Stephan Granhaug, 2 av medarbeiderne fratradte/sa opp henholdsvis 26 og 30 11 pr 31 12 09 og 28 02 10. Styret måtte reagere raskt, særlig da det 10 12 ble klart at Joramos kjøpstilbud ikke ville bli god tatt. Det forelå ingen intensiver for Joramo til å skape verdier for Telepress i en kritisk fase for selskapet. Dokumentasjonen viser at Joramo stadig nedjusterte budsjettet og at han koblet budsjettprosessen opp til salgsprosessen, dvs hans ønske om kjøp. Telepress ville opprettholde ansettelsesforholdet med Joramo, dels på grunn av hans kompetanse og dels for å unngå en annen konkurransesituasjon. Selskapet hadde antydnet en del arbeidsoppgaver som ikke var underordnede, men journalistiske. Partene skulle snakke sammen, og Telepress ønsket en ryddig dialog. Den 11 og 14 12 var det ryddige samtaler før advokatene så muligheten for å påberope mislighold og hevingsrett, og det utviklet seg

en ordkrig. Det ble sendt flere mailer pr dag før hevingsmailen, og dette var en bevisst strategi.

I forhold til **Joramo** er styrevedtaket etter dette selskapsrettslig gyldig og det ligger innenfor styringsretten. Vedtaket innebærer ikke et vesentlig brudd på eller mislighold av ansettelsesavtalen, og gir derfor ikke hevingsrett for Joramo. Han er derfor fortsatt bundet av sin lojalitetsplikt og også hans arbeidsplikt består frem til 31 05 10.

For **Telecom Revy AS** vil det i henhold til markedsføringsloven §25 være i strid med god forretningsskikk å benytte Joramo i sin virksomhet. Han må identifiseres med selskapet, jf om dette i høyesterettspraksis og juridisk litteratur.

Det foreligger **sikringsgrunn** etter tvisteloven §34-1 første ledd bokstav b.

Dersom Joramos heving er urettmessig foreligger konkurranseforbud i hans ansettelsesperiode. Den konkurrerende virksomhet må derfor opphøre frem til 31 05 10. Joramo og Telecom Revy AS er i ferd med å overta markedet. Den konkurrerende virksomhet kom raskt i gang, og avtaler i forbindelse med seminarvirksomhet like i forkant av Telepress planlagte aktiviteter er allerede sluttet. Telepress vil både lide tap og miste kontrakter. Hele eksistensgrunnlaget vil forsvinne og virksomheten vil måtte nedlegges. Særlig er telecruiset viktig, også som en plattform for de øvrige aktiviteter. Et erstatningskrav vil ikke være tilstrekkelig. Det er fortsatt tid til å begrense skaden, idet den konkurrerende virksomheten foreløpig er i startgropen. Når det gjelder **interesseavveiningen** etter §34-1 annet ledd har Telepress en meget stor interesse i å få en forføyning. Joramo og Telecom Revy kan starte opp sin konkurrerende virksomhet allerede 01 06 10, og de øvrige ansatte i Telecom må i hovedsak bare utsette sin tiltredelse i noen uker. Å tillate oppstart av en konkurrerende virksomhet nå vil i tillegg virke urimelig. Telepress ble solgt av Joramo for kr 15 mill for få år siden. Joramos strategi er nå – i tillegg til å opprettholde gevinsten fra det opprinnelige salget – å løfte seg selv og en rekke ansatte ut av selskapet. En forføyning vil få klare virkninger. En rekke nøkkelpersoner er ennå ikke tiltrådt i Telecom. Forføyningen vil bli kringkastet og vil også bli respektert av kundene.

Telepress AS har nedlagt slik

P å s t a n d :

Overfor Arne Joramo:

1. Arne Joramo forbys i perioden frem til og med 31 mai 2010 å etablere, drive, yte tjenester til, ta ansettelse i eller på noen annen måte yte bistand til selskap eller personer som enten driver eller planlegger å starte opp virksomhet i konkurranse med Telepress AS.

2. Telepress AS tilkjennes sakens omkostninger med tillegg av forsinkelsesrenter i lovens tilfelle fra forfall til betaling skjer.

Overfor selskapet Telecom Revy AS:

1. Selskapet Telecom Revy AS forbys å benytte seg av Arne Joramo i konkurrerende virksomhet med Telepress AS til og med 31 mai 2010.
2. Telepress AS tilkjennes sakens omkostninger med tillegg av forsinkelsesrenter i lovens tilfelle fra forfall til betaling skjer.

Arne Joramo og Telecom Revy AS har i det vesentlige gjort gjeldende:

Hovedspørsmålet i saken er om Joramo rettmessig kunne heve arbeidsavtalen. Det kunne han fordi det foreligger et vesentlig mislighold hos Telepress som gir hevingsrett. Styret har vist en graverende opptreden. 2 styremedlemmer har trukket seg.

Joramo ble ikke fjernet som **sjefredaktør** i styremøtet 11.12. "Ansvarlig utgiver" er Telepress. Han ble først fjernet på etterfølgende infomøte den 14.12. Heller ikke i pressemelding samme dag fremgikk noe om fjerningen. Selv fikk han først vite det 14.12., jf mail av samme dag fra Wolland til Granhaug, hvor Telepress samtidig ble invitert til å komme med en løsning. Dersom det hadde blitt en løsning i forhold til redaktørfunksjonen ville Joramo ha godtatt å bli fjernet som daglig leder.

Det er ikke fremkommet at Joramo har utvist **illojalitet** før han ble fjernet som sjefredaktør. Hans opptreden var ikke bevisst og planlagt illojal. Han har handlet med tanke på hvordan han kunne kjøpe selskapet. Han har vært fullt klar over sin oppsigelsestid, og ønsket å diskutere løsninger.

Måten Joramo ble fjernet på var klanderverdig og ga grunnlag for heving, jf også rettspraksis om slike forhold. Det har vesentlig betydning at det forelå mangelfullt styrevedtak om dette og at det ble utsendt pressemelding som Joramo ikke kjente til.

Det burde vært avholdt **generalforsamling** med daglig leder Joramo til stede, jf aksjeloven §§5-4 og 5-6, som er overtrådt i dette tilfelle.

Redaktørplakaten gjelder, og den er rettslig bindende som bransjenorm. Styret burde ha innkalt og snakket med Joramo. Styret var beslutningsdyktig, men sjefredaktørspørsmålet ble ikke tatt opp der. Bruddet på redaktørplakaten er et vesentlig moment for å begrunne heving.

Joramos stilling er vesentlig endret og fjerningen innebærer en klar degradering. Han kunne ikke ta redaksjonelle avgjørelser, bare levere artikler og overføre kunnskap. Han er ikke lenger sjef, kun håndtlinger og sekretær.

Telepress har lenge gått dårlig, og eierne har i flere år vist en lunken interesse for selskapet. Det har bidratt til misnøye hos alle. I de forutgående kjøpsforhandlinger er Joramo holdt for narr i et spill. Prosessen ble uprofesjonelt håndtert.

Joramo hadde rett til å heve arbeidsavtalen. Det ble gjort mange forsøk på å oppnå en løsning uten heving.

Sikringsgrunn foreligger ikke. Når det gjelder spørsmålet om sikringsgrunn kan det reises tvil om det er noe å sikre. Telepress vil ikke være i stand til å organisere Telecruiset. Foretaket IKT Norge er også innstilt på å organisere dette cruiset, og det kan uansett bli arrangert 2 stk cruise. En forføyning vil medføre ganske vesentlige ulemper for både Joramo og Telecom. Det må hensyntas at Telepress har seg selv å takke for måten de fjernet Joramo som sjefredaktør på. Telepress vil dessuten kunne reise erstatningssak.

Dersom det gis forføyning må det stilles **sikkerhet**.

Arne Joramo og Telecom Revy AS har nedlagt slik

P å s t a n d :

1. De saksøkte frifinnes.
2. Telepress AS dømmes til å erstatte de saksøktes omkostninger, med tillegg av lovens rente fra forfall og til betaling skjer.

Retten legger til grunn og bemerker:

Da partene tidlig på høsten 09 startet forhandlinger om salg av Telepress til Joramo, innebar dette i seg selv en omstendighet som kunne være uheldig i forhold til å opprettholde en for øvrig ryddig og oversiktlig arbeidsrettslig relasjon mellom dem. Joramo hadde med sine sentrale posisjoner i selgerselskapet og sin sterke bransjeinnflytelse innad og utad også muligheter for å påvirke både salgssum og salgsvilkår for øvrig, og mulighetene for å påvirke ville øke desto lenger forhandlingene varte. Dette var imidlertid farer og omstendigheter som begge parter hele tiden må ha vært klar over. Utover høsten ble det fra Joramos side, både før og etter hans oppsigelse som daglig leder, fremmet en rekke kjøpstilbud som ikke ble akseptert, og 10 12 bestemte Telepress seg for ikke å ville inngå kjøpsavtale med Joramo.

Om utviklingen av forhandlingene utover høsten finner retten at disse nokså tidlig fikk innvirkning også for arbeidsrelasjonen mellom partene, herunder budsjettarbeidet. Det fremgår av den fremlagte dokumentasjon, herunder emailkorrespondanse, at eiersituasjonen, ansattssituasjonen og forhandlingssituasjonen i en viss utstrekning omhandles i budsjettarbeidet og budsjettforslaget. Joramo synes til dels også nærmest å ha lagt til grunn at selskapet må avvikles dersom salg ikke kommer i stand. Stephan Granhaug – styreleder i Telepress – har forklart at han fryktet at dårlige økonomiske resultater ville bli benyttet som argument i forhandlingene. Imidlertid synes det å ha vært en realitet – også med grunnlag i en del av de avgitte forklaringer – at noen av de ansatte ønsket å forlate selskapet dersom selskapet ikke skiftet eier. Disse forhold måtte derfor hensyntas i budsjettarbeidet, og må for alle ha medført en vanskelig balanse- og grensegang også i forhold til de pågående forhandlinger. Sammenfatningsvis finner retten ikke grunnlag for å konstatere at Joramo på en illegitim eller uforsvarlig måte har blandet eller utnyttet sine plikter og roller i budsjettarbeid og forhandlinger, eller for øvrig i denne sammenheng har opptrådt illojalt eller i strid med sine arbeidsavtalte plikter.

Arbeidsforholdet ble imidlertid påvirket også av andre faktorer enn budsjettarbeidet. Stephan Granhaug har forklart at i tillegg til den vanskelige situasjonen i budsjettarbeidet, hadde Joramo også i andre sammenhenger assymetriske motiver og bedrev rolleblanding. Ifølge Granhaug uttalte Joramo at han ville starte konkurrerende virksomhet dersom salgssavtale ikke kom i stand, og hovedbegrunnelsen for at Joramo ble fratatt funksjoner var hensynet til selskapets økonomi. Joramo har forklart at ettersom Telepress etter hans oppfatning ikke ønsket reelle forhandlinger, var hans eneste alternativ å si opp og starte noe nytt. Han var for øvrig interessert i best mulige økonomiske resultater i Telepress. Grunnen til dette var at Telepress prising av selskapet var begrunnet i det foreliggende underskudd, og at han derfor fryktet at dårligere resultater ville medføre en høyere pris. Også ved uttalelser og handlinger i forhold til oppstart av konkurrerende virksomhet måtte Joramo etter rettens oppfatning ha et visst spillerom. Dette spillerom må imidlertid allerede i utgangspunktet fastsettes snevert, og ytterligere når Joramo 20 11 sa opp sin stilling som daglig leder. Retten finner at den fremlagte dokumentasjon – også sett i sammenheng med de refererte uttalelser som Joramo fremkom med i styremøtet 11 12 og som ikke er bestridt – må medføre at han kunne fjernes som **daglig leder** med øyeblikkelig virkning. Retten har ved vurderingen hensyntatt den samlede bevisførsel om dette, herunder det som fremkommer i email av 03 12 fra advokat Galtung til Stephan Granhaug og dokumentasjonen i forbindelse med stiftelsen av og aktiviteten i Telecom Revy AS. Den samlede bevisførsel sannsynliggjør at forberedelsene til iverksetting av konkurrerende virksomhet har pågått i ganske lang tid før styremøtet av 11 12. Det er ikke fremkommet opplysninger om at det er foretatt karensdrøftelser slik arbeidsavtalen foreskriver. I denne situasjonen fremstår det etter rettens mening som klart at styret må kunne ta nødvendige grep for å sikre at det foreligger tilstrekkelige incentiver til sikring av selskapets økonomiske og administrative opprettholdelse og utvikling.

Spørsmålet blir så om Joramo i tillegg kunne fjernes som **sjefredaktør** og om dette ble gjort på en slik måte at det ikke innebar et mislighold som ga hevingsrett for arbeidsavtalen.

Retten legger til grunn at Joramo hadde adgang til separat å si opp sin stilling som daglig leder slik han gjorde 20 11, og at han etter oppsigelsen fortsatte på vanlig måte i funksjonen som sjefredaktør. Det kan ikke isolert sett ha vært faglige eller andre grunner til å fjerne ham som sjefredaktør, og fjerningen må derfor kunne begrunnes i en nødvendig sammenheng med fjerningen som daglig leder og begrunnelsen for denne. Av denne årsak er Redaktørplakaten ingen god og relevant rettskilde ved avgjørelsen. Etter rettens mening skal det i utgangspunktet mindre til for å tillate at redaktøren fjernes i de tilfelle hvor redaktøren også innehar andre stillinger, og funksjonene i en viss grad utfyller hverandre. I hvilken grad funksjonene utfylte hverandre er lite belyst her, men en viss grad av utfylling må det ha vært, spesielt på grunn av Joramos store kontaktnett og kompetanse. Vitnet Arne Jensen har forklart at i tilfelle med flerfunksjonsansvar får fjerning fra den ene funksjonen normalt tilsvarende følge for den andre. Telepress var etter hvert kommet i den situasjon at Joramo måtte fjernes som daglig leder og hvor det også var klart at flere andre ansatte var på vei ut. Av styreprotokollen 11 12 fremgår at flere ansatte i Telepress har lagt inn bud på selskapet sammen med Joramo. Videre var det klart at Joramo var i gang med å foreta forberedelser til konkurrerende virksomhet uten at karensdrøftelser var initiert, samtidig som selskapets økonomi viste en negativ utvikling. Det måtte kunne påregnes at disse forhold ville gi en ikke ubetydelig avsmittningseffekt for innsatsviljen og engasjementet også i den redaksjonelle delen av virksomheten, hvor Joramo satt som sjef. I denne situasjon var det legitimt av styret å foreta en vurdering av Joramos samlede engasjement til sikring av selskapets totale interesser, herunder også de faglige og redaksjonelle. Beslutningen om å fjerne Joramo som sjefredaktør fremsto derfor etter de konkrete omstendigheter innholdsmessig som forsvarlig.

Sammenfatningsvis i forhold til **innholdet** i fjerningsvedtaket finner retten at dette samsvarer godt med de generelle krav til en arbeidstagers lojalitet som oppstilles i juridisk litteratur og i rettspraksis, jf særlig Rt 1990 side 607.

Mot **vedtakets gyldighet** har de saksøkte anført at aksjeloven §§5-4 og 5-6 er overtrådt. Telepress har anført at styret har handlet i tråd med eiernes ønske. Etter §5-6 første ledd er det styret selv som bestemmer om det skal innkalles til ekstraordinær generalforsamling. Det er ikke anført at styret har unnlatt å foreta innkalling i strid med annet ledd. Det er heller ikke anført at unnlattelse av å innkalle til generalforsamling eller styrevedtakene av 11 12 er i strid med eiernes ønske. Etter aksjeloven §6-2 annet ledd skal daglig leder tilsettes av styret. Dette får også betydning for kompetansen ved styrevedtaket av 11 12. Det er ikke bestridt at styret var vedtaksført. Aksjeloven §5-4 omhandler daglig leders rett og plikt til å være til stede og til å uttale seg under selve generalforsamlingen. Etter dette

finner retten det klart at det ikke hefter aksjerettslige mangler ved styrevedtaket av 11 12 som kan ha betydning for gyldigheten.

Retten finner videre at Joramo rettslig og faktisk **ble fjernet som sjefredaktør** i styremøtet 11 12, selv om Joramo har forklart at spørsmålet ikke ble konkret drøftet. Det kan iallfall ikke reises fornuftig tvil om at dette var meningsinnholdet i styrevedtaket, selv om den sproglige utforming var noe upresis og uheldig. Vitnet Skard, som var til stede i møtet, har forklart at det ikke var uklarhet om dette. Skard har videre forklart at i det allmøte som ble holdt 11 12 rett etter styremøtet, opplyste Joramo at han ikke lenger hadde noen formelle roller i Telepress og at han utelukkende skulle stå til disposisjon i ny og ne, samt at han på konkret spørsmål opplyste at han ikke lenger var sjefredaktør. Vitnet Weseth har imidlertid opplyst at spørsmålet ikke ble tatt opp på allmøtet. Retten finner det i denne sammenheng uten avgjørende betydning hvorledes enkeltpersoner, herunder Joramo, oppfattet vedtaket den 11 12 eller når og på hvilken måte Joramo formelt ble meddelt eller selv oppfattet at det forelå et vedtak. Det avgjørende må være styrets egen oppfatning om at det selv avga en bindende viljeserklæring i styremøtet.

De saksøkte har anført at Joramo **ble fjernet på en så klanderverdig måte** at det ga grunnlag for heving. Retten viser til redegjørelsen om Joramos oppsigelse og om den utvikling av forhandlingene og forholdet mellom partene som nødvendiggjorde Joramos fratreden. Slik situasjonen hadde utviklet seg kan fjerningen neppe ha kommet helt som lyn fra klar himmel for Joramo. Styrevedtaket led heller ikke av formelle mangler. At formuleringen i vedtaket fremstår som noe upresis og uheldig er ikke avgjørende, heller ikke sammenholdt med den omstendighet at det fremstår som noe uklart om vedtaket er tilstrekkelig forstått av Joramo. Dette siste er det for øvrig uenighet om. Den pressemelding som ble utsendt etter styremøtet – og som fremstår som en nødvendig klargjøring utad – inneholder ingen feilaktigheter om Joramo. Den samsvarer innholdsmessig i hovedsak med styremøtet, hvor Joramo var til stede, og det kan derfor ikke ha betydning at den ikke ble diskutert eller gjort kjent for ham før utsendelse. Også når det gjelder Joramos egen oppsigelse er det uklart hva som kan være avtalt om kunngjøring. Granhaug har forklart at det den 08 12 var enighet om å informere utad, mens Joramo har forklart at det var enighet om å ikke informere utad. Sammenfatningsvis finner retten det klart at Joramo ikke er fjernet fra sine stillinger på en måte som kan gi grunnlag for heving.

Endelig blir spørsmålet i forhold til Joramo om de vedtatte funksjonsendringer **endret og reduserte hans stilling** så vesentlig at det ga hevingsrett eller om de lå innenfor arbeidsgivers styringsrett. Vitnet Arne Jensen har forklart at i de tilfelle hvor ansvarlig redaktør selv sier opp, er det vanlig i praksis å regulere arbeidsområdet for oppsigelsestiden.

I Eidsivating lagmannsretts dom av 21 01 2009 er foretatt en rettskildemessig gjennomgang av styringsrettens omfang i forbindelse med stillingsendringer.

Lagmannsretten viser ved gjennomgangen til høyesterettspraksis, særlig til Rt 2000 side 1602 og Rt 2001 side 418. Det følger av rettspraksis at arbeidsgiverens styringsrett må utøves innenfor rammene for det inngåtte arbeidsforholdet etter en tolking og utfylling av den individuelle arbeidsavtalen. Ved tolkingen og utfyllingen av arbeidsavtalene må det blant annet legges vekt på stillingsbetegnelse, omstendighetene rundt ansettelsen, sedvaner i bransjen, praksis i det aktuelle arbeidsforhold og hva som finnes rimelig i lys av samfunnsutviklingen. Styringsretten begrenses også av mer allmenne saklighetsnormer. Utøvelse av arbeidsgivers styringsrett stiller visse krav til saksbehandlingen, det må foreligge et forsvarlig grunnlag for avgjørelsen, som ikke må være vilkårlig eller basert på utenforliggende hensyn. Det foreligger ikke lenger rettskildemessig grunnlag for å hevde at "grunnpregstandarden" gir uttrykk for en normativ begrensning av styringsretten etter gjeldende rett. Rettspraksis gir rom for en mer omfattende endringskompetanse for arbeidsgiver. Dersom arbeidsoppgavene – slik som i denne sak – blir betydelig endret eller redusert, vil flere tilleggsfaktorer kunne begrunne at de foretatte endringer ligger innenfor styringsretten. Dersom arbeidstageren – som i denne sak – selv har sagt opp, og endringene derfor er underlagt den tidsmessige begrensning oppsigelsestiden setter, vil arbeidstagerens interesse i å motsette seg endringer være mindre. Det påvirker også grensene for styringsretten dersom arbeidstageren – som i denne sak – er daglig leder. Et begrunnet behov for å gjøre endringer i arbeidsinnholdet i oppsigelsestiden, f.eks. av hensyn til behovet for kontinuitet og videreføring, vil da lettere foreligge. Det påvirker også behovet for endringer og dermed det konkrete innholdet i styringsretten dersom også andre sentrale personer i bedriften – som i denne sak – har sagt opp eller er på vei ut samtidig. De konkrete behov for å gjøre endringer i organisasjonen, herunder i den enkeltes arbeidsområde, vil da øke som følge av mer overordnede behov for økonomisk, administrativ, faglig – og i denne sak også redaksjonell – videreføring og kontinuitet. Et særskilt forhold som kan påvirke behovet for funksjonsendringer, og dermed innholdet i og grensene for styringsretten, vil være arbeidstagerens tillit i styret, særlig for mer ledende stillinger. Dette hensyn er også anført i denne sak. Det samme gjelder arbeidsgiverens behov for legitim beskyttelse mot konkurranse i oppsigelsestiden. Etter gjeldende rett foreligger ikke hevingsrett for arbeidstageren dersom arbeidsgiveren har opptrådt i samsvar med styringsrettens innhold og innenfor dens grenser.

Fastsettelse av Joramos arbeidsoppgaver som følge av funksjonsendringene er forsøkt diskutert i e-mailer mellom partene. Den 14.12 sendte Joramo en forespørsel om avklaring, som ble besvart 15.12. Telepress ønsket i hovedsak at Joramo skulle utføre journalistiske oppdrag, bidra til gjennomføring av Telecruise 2010 samt bidra til intern infovirksomhet og følge opp inngåtte kontrakter. Selskapet ønsket også videre diskusjoner for ytterligere avklaring av behov. Det ble imidlertid ikke oppnådd enighet om innholdet i arbeidsoppgavene, og Joramo ønsket heller ikke å diskutere karens utover 31.05.10. Han hevet arbeidsavtalen den 17.12.

Retten har redegjort for Joramos oppsigelse og for den utvikling av forhandlingene og forholdet mellom partene som nødvendiggjorde Joramos fratreden. Retten har også redegjort for vurderingstemaet og rettsstillingen ved endringer i arbeidsinnhold med virkninger for styringsrettens grenser og innhold og vilkårene for arbeidstagerens hevingsrett som følge av dette. Videre legges til grunn at Joramo i oppsigelsestiden var tiltenkt de arbeidsoppgaver som fremgår av email 15 12 fra Stephan Granhaug til Steingrim Wolland. Etter en **sammenfatningsvis** vurdering, herunder også hensyntatt begge parter interesser, finner retten at de funksjonsendringer som ble vedtatt for **Joramo** ikke innebærer et mislighold fordi det lå utenfor styringsretten eller at det endret eller reduserte hans stilling så vesentlig at han fikk rett til å heve arbeidsavtalen. Han er derfor fortsatt bundet av sin lojalitetsplikt, og hans arbeidsplikt består frem til 31 05 10.

For **Telecom Revy AS** er anført at det må foretas identifikasjon mellom selskapet og Joramo i forhold til tvistegjenstanden, jf markedsføringsloven §25. Anførselen kan ikke ses bestridt. Det følger av rettspraksis, med tilslutning i juridisk litteratur, at det kan foreligge grunnlag for å identifisere en juridisk person med konkurransehandlinger utført av fysiske personer, jf særlig Rt 1970 side 871 og Rt 1990 side 607. Dette vil være tilfelle dersom det foreligger en tilstrekkelig nær faktisk og rettslig sammenheng mellom handlingene til de personer som har brutt ut med konkurrerende virksomhet og aktiviteten til den juridiske person. Desto større formell og reell innflytelse de fysiske personene har i den daglige virksomheten i det nye konkurrerende subjektet, desto mer aktuelt vil det være med identifikasjon. Etter bevisførselen finner retten det klart at Arne Joramo har og vil fortsette å ha en så dominerende formell og reell innflytelse i den daglige virksomhet i Telecom Revy AS at det gir tilstrekkelig grunnlag for identifikasjon. Etter dette finnes Telecom Revy AS å være tilsvarende konkurranserettslig negativt forpliktet som Arne Joramo frem til 31 05 10.

Sammenfatningsvis har Telepress AS sannsynliggjort sine **hovedkrav** mot både Arne Joramo og Telecom Revy AS, jf tvisteloven §34-2 første ledd.

Sikringsgrunn

Retten finner at det foreligger sikringsgrunn etter tvisteloven §34-1 første ledd bokstav b. Den konkurrerende virksomhet har vært i gang lenge og har satset bredt og energisk, jf blant annet email av 13 01 10 fra selskapet, som iflg Joramo er sendt til 20-30 personer. Joramo har videre i retten forklart at Telecom Revy, i tillegg til ham selv, har ansatt 6 personer fra Telepress. Det er inngått avtaler med samarbeidende selskaper om innholdet i Telecruise, og det er sluttet 2-3 kontrakter etter hans fratreden. Telecruiset er planlagt avholdt 1 uke før Telepress tilsvarende arrangement og avtaler er inngått. Telepress og Telecom Revy driver virksomhet i samme bransje og tilbyr i hovedsak de samme tjenester og produkter. Retten finner det sannsynliggjort at Telepress vil tape kontrakter og lide tap som følge av den konkurrerende virksomhet, med fare for tap av eksistensgrunnlag og for

nedleggelse. Muligheten til senere å oppnå erstatning er ikke tilstrekkelig til å unngå forføyning i disse saker. Retten legger etter bevisførselen til grunn at Telepress, iallfall med bistand av samarbeidspartnere, vil være i stand til å organisere og gjennomføre Telecruiset. De saksøkte bør uansett etter saksforholdet og avgjørelsesgrunnlaget ikke kunne påberope seg dette. I forhold til **interesseavveiningen** vil en avgjørelse naturligvis uansett medføre ulemper for en av partene og deres ansatte, men for de saksøkte vil disse være tidsbegrenset. Det må også hensyntas at Telepress har fått medhold i hovedkravene. Etter dette finnes ikke de ulemper de saksøkte vil bli påført ved en forføyning å stå i et åpenbart misforhold til den interesse Telepress har i at en forføyning blir besluttet.

Sammenfatning

Saksøkeren gis medhold i sin begjæring om midlertidig forføyning.

Sikkerhet

Retten finner at denne forføyningssaken og forføyningen ikke er egnet som grunnlag for å stille vilkår om sikkerhetsstillelse. Spørsmålet har heller ikke vært belyst i retten. Under enhver omstendighet vil et forsøk på utmåling være svært vanskelig og ressurskrevende, også fordi forføyningens tidsmessige avgrensing vil medføre særskilte utfordringer i forhold til periodiseringen av inntekter og utgifter i forbindelse med de enkelte aktiviteter.

Sakskostnader

Telepress har vunnet saken og blir å tilkjenne sakskostnader i medhold av tvisteloven §§32-2 jf 20-2 første og annet ledd. Ingen av alternativene i tredje ledd finnes anvendelige. Sakskostnader er krevet med kr 136 000 eks mva., med tillegg av rettens gebyr kr 2 150, dvs i alt kr 138 150 for 44 timer. Motparten, som selv har krevet kr 64 600 eks mva for 34 timer, har anført at kravet er for høyt. Saksøkeren har beregnet 26 timer a kr 3 500 for prosessfullmektigen og 18 timer a kr 2 500 for rettslig medhjelper (advokat). Retten vil bemerke at saken gjelder forhold av relativt moderat vanskelighetsgrad og omfang. Sakskostnadskravet nedsettes, og sakskostnader tilkjennes med kr 100 000 som nødvendig og rimelig, jf tvisteloven §20-5 første ledd. Dersom den som får tilkjent sakskostnader ikke er næringsdrivende med fradragsrett skal salæret tillegges merverdiavgift og dekkes av motparten.

SLUTNING

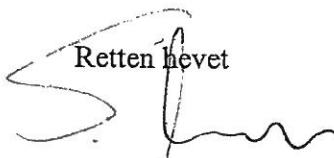
1. Overfor Arne Joramo:

Arne Joramo forbys i perioden frem til og med 31 05 2010 å etablere, drive, yte tjenester til, ta ansettelse i eller på noen annen måte yte bistand til selskap eller personer som enten driver eller planlegger å starte opp virksomhet i konkurranse med Telepress AS.

2. Overfor selskapet Telecom Revy AS:

Selskapet Telecom Revy AS forbys å benytte seg av Arne Joramo i konkurrerende virksomhet med Telepress AS til og med 31 05 2010.

3. Innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen betaler Arne Joramo og selskapet Telecom Revy AS in solidum til Telepress AS sakskostnader med kr 100 000 – kroneretthundretusen – med tillegg av alminnelig forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven §3 første ledd første punktum fra forfall og til betaling skjer.

Retten hevet

Steinar Iversen

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker

Reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 om anke til lagmannsretten og Høyesterett regulerer den adgangen partene har til å få avgjørelser overprøvd av høyere domstol. Tvisteloven har noe ulike regler for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger.

Ankefristen er én måned fra den dagen avgjørelsen ble forkynt eller meddelt, hvis ikke noe annet er uttrykkelig bestemt av retten.

Den som anker må betale behandlingsgebyr. Den domstolen som har avsagt avgjørelsen kan gi nærmere opplysning om størrelsen på gebyret og hvordan det skal betales.

Anke til lagmannsretten over dom i tingretten

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. En dom fra tingretten kan ankes på grunn av feil i bedømmelsen av faktiske forhold, rettsanvendelsen, eller den saksbehandlingen som ligger til grunn for avgjørelsen.

Tvisteloven oppstiller visse begrensninger i ankeadgangen. Anke over dom i sak om formuesverdi tas ikke under behandling uten samtykke fra lagmannsretten hvis verdien av ankegjensstanden er under 125 000 kroner. Ved vurderingen av om samtykke skal gis skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, partenes behov for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket eller ved behandlingen av saken.

I tillegg kan anke – uavhengig av verdien av ankegjensstanden – nektes fremmet når lagmannsretten finner det klart at anken ikke vil føre fram. Slik nekting kan begrenses til enkelte krav eller enkelte ankegrunner.

Anke framsettes ved skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Selvprosederende parter kan inngi anke muntlig ved personlig oppmøte i tingretten. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater inngir muntlig anke.

I ankeerklæringen skal det særlig påpekes hva som bestrides i den avgjørelsen som ankes, og hva som i tilfelle er ny faktisk eller rettslig begrunnelse eller nye bevis.

Ankeerklæringen skal angi:

- ankeinstansen
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hvilken avgjørelse som ankes
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det krav ankesaken gjelder, og en påstand som angir det resultatet den ankende parten krever
- de feilene som gjøres gjeldende ved den avgjørelsen som ankes
- den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- de bevisene som vil bli ført
- grunnlaget for at retten kan behandle anken dersom det har vært tvil om det
- den ankende parts syn på den videre behandlingen av anken

Anke over dom avgjøres normalt ved dom etter muntlig forhandling i lagmannsretten. Ankebehandlingen skal konsentreres om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet og tvilsomme når saken står for lagmannsretten.

Anke til lagmannsretten over kjennelser og beslutninger i tingretten

Som hovedregel kan en *kjennelse* ankes på grunn av feil i bevisbedømmelsen, rettsanvendelsen eller saksbehandlingen. Men dersom kjennelsen gjelder en saksbehandlingsavgjørelse som etter loven skal treffes etter et skjønn over hensiktsmessig og forsvarlig behandling, kan avgjørelsen for den skjønnsmessige avveiningen bare angripes på det grunnlaget at avgjørelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan bare ankes på det grunnlaget at retten har bygd på en uriktig generell lovforståelse av hvilke avgjørelser retten kan treffe etter den anvendte bestemmelsen, eller på at avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig.

Kravene til innholdet i ankeerklæringen er som hovedregel som for anke over dommer.

Etter at tingretten har avgjort saken ved dom, kan tingrettens avgjørelser over saksbehandlingen ikke ankes særskilt. I et slikt tilfelle kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Anke over kjennelser og beslutninger settes fram for den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anke over kjennelser og beslutninger avgjøres normalt ved kjennelse etter ren skriftlig behandling i lagmannsretten.

Anke til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Slikt samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. – Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta til behandling anker over *kjennelser og beslutninger* dersom de ikke reiser spørsmål av betydning utenfor den foreliggende saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller den i det vesentlige reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelse og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.